

til Embedet som Byfoged og
Byskriver i Hølstebro samt
Herredsfoged og Skriver i
Hjern og Binding Herreder 3,460 Krouer,
vedtoges uden Afstemning.

6) Lovforflagets §§ 3 og 4 (se Tillæg
A. Sp. 1007—8)
vedtoges uden Afstemning.

Derefter blev Lovforflagets Overgang
til 3die Behandling
vedtaget uden Afstemning.

Wendingsforslag til Sagens 3die Behandling
indfaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

2den Behandling af „ Forslag til
Lov angaaende Havneafgift i Kjøben-
havns Havn.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 663.
Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Foruden de i Betænkningen opførte Wendings-
forslag var intet saadant fremkommet.

Lovforflagets Paragrafer med de dertil stillede
Wendingsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens
Overgang til 3die Behandling sattes under Et
under Forhandling.

Ordføreren (Ber g): Indtil 1864 faldt
Havneafgiften for Kjøbenhavns Havn navnlig
som Acciseafgift, der som bekendt var en Afgift
paa toldpligtige Varer, samt som Bolværkspenge
i Forbindelse med adskillige enkelte Leieafgifter, og
den ansløges den Gang til omtrent 40,000 Rb.,
idet kun Halvdelen af Acciseafgiften tilfaldt Hav-
nen, medens den anden Halvdel tilfaldt Kommu-
nen. Den Gang fandt der ved Toldloven en
Nedsættelse Sted i Skibsafgifterne, nemlig i de
saakaldte Væstpenge, til Staten, der for Skibs-
fartens Vedkommende i Kjøbenhavn blev beregnet
til omtrent 90,000 Rb., og da man nogle Aar
i Forveien havde lagt en Plan for en Udvidelse
af Kjøbenhavns Havn, der foranledigede betyde-
lige extraordinære Arbejder, og altsaa ogsaa be-
tydelige Udgifter, saa blev man enig om at be-
nytte denne Leilighed til at faae Skibe, som be-
seilede Kjøbenhavn, paalagte en vis Afgift, dog
ikke udover det Beløb, som Staten gav slip paa.
Seg skal ikke gaa ind paa Betragtninger om dette
Spørgsmaal her, men blot henvise til enkelte
Utrykninger, som i denne Henseende ere fremkomne
i Betænkningen. Det er naturligt, at Skibene
udrede en vis Del af de Udgifter, som ere nød-
vendige for, at Havnen kan holdes brugbar for
Besejlingen; men heraf udrede de jo allerede en

Del gennem de saakaldte Bolværkspenge, og de
kunne i alt Fald gennem denne Stats Omregu-
lering komme til derigennem at blive belastede
derfor. Dette Spørgsmaal har naturligvis ogsaa
været under Overveielse i Udvalget, og Ud-
valgets Medlemmer ere i alt Fald ikke alle enige
om, at den Fordeling, der saaledes foretoges i
1864, er rigtig i og for sig, og navnlig heller
ikke i, at det kan siges at være absolut hensigts-
mæssigt, at en saa overordentlig væsentlig Del
falder paa Skibe, som komme fra udenrigske
Havne i Forhold til Skibe, der ere i den saa-
kaldte indenrigske Fart. For at tage et enkelt
Egempel, der tilfældigvis falder mig ind, kan det
ikke sjønnes ganske naturligt, at f. Ex. et Skib
paa 600 Tons, der kommer fra Vestinden —
hvilke jo betragtes som Indenrigsart — til Kjø-
benhavns Havn for at losse og lade, ikke kan
komme til at betale Mere i Skibsafgift end en
lille Skude paa 20 Læster, som kommer fra en
af de nærliggende Havne enten i Hørlug-
bømmerne eller i Sverrig, kan komme til at be-
tale for at losse og lade. Det er neppe rime-
ligt, at slike Principer om, hvor Afgifterne skulle
komme fra, kunne holde Stik ved en omhyggelig
Overveielse. Maaſte kan man sige, at den væ-
sentligste Del af den udenrigske Fart falder paa
fremmede Skibe. Seg veed ikke, i hvilken Grad
dette er Tilfældet, mulig er det ikke Tilfældet i
nogen overveiede Grad; man mener da, at kun,
hvis man ikke gjør denne Forstjæl, vil man
ramme den udenrigske Fart for fremmede Skibe,
saaledes som det er naturligt at ramme den,
navnlig naar man vil ansætte Udgifterne ved Kjø-
benhavns Havn i Forhold til de Udgifter, som
være Skibe kunne have i fremmede Havne. Det
er imidlertid atter et stort Spørgsmaal, om det,
selv om denne Beregning forholder sig saaledes,
i og for sig vil være rigtigt at gjøre det paa
denne Maade, naar det ellers ikke kan begrundes at
lægge Baand paa Seilladsen paa Kjøbenhavns Havn.
Det er den samme Betragtning, som gaar igennem
f. Ex. Løttelsen af Toldafgifter paa enkelte Punk-
ter, nemlig at sige: man kan ikke forandre den
paa det Punkt, med mindre andre Lande gjøre
noget Lignende; der skal være Gjensidighed i saa-
danne Forhold. Det er muligt, at Kjøbenhavns
Havn og navnlig da Kjøbenhavns Kommune og
hele Forretningslivet her vil være bedre tjent med
at lempe sandarne Baand, som maatte paahvile
Skibsfarten. Hvor skulle da Indtægterne komme
fra? Ja, det er jo en bekendt Sag, at der er
adskillige Havne, hvis Kammerkasse maa i for-
skjellige Tilfælde gjøre Tilflugt til Havnekassen for
Udførelsen af Arbejder, som ere nødvendige for
Besejlingen af Havnen og dermed Kommunens
Opmøst. Den samme Betragtning kan overføres
paa Kjøbenhavns Kommune, og det kan den ogsaa
i en anden Forstand, idet Kjøbenhavn som Kom-
mune betragtes, som et udenfor de for Havnen